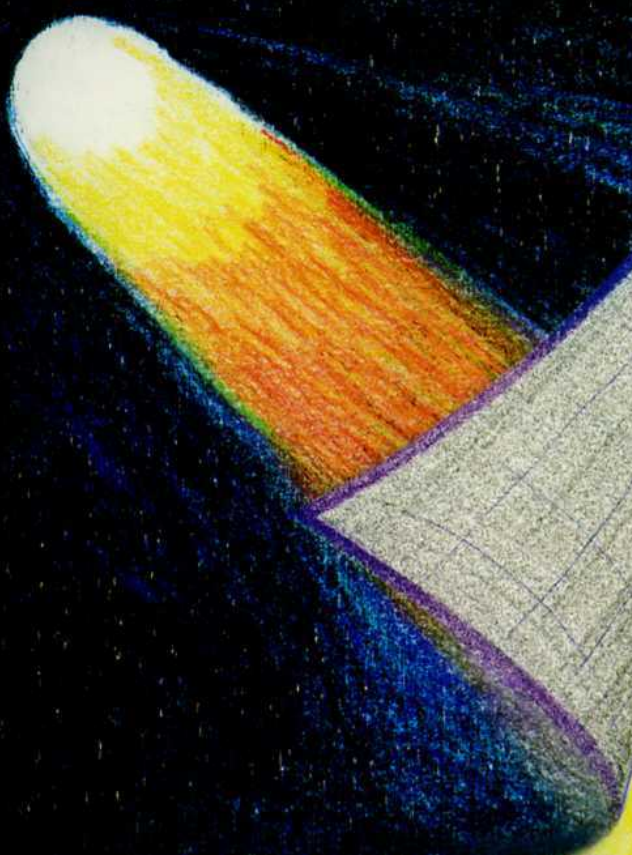

A HETVEDIK PECSÉT FELTÖRÉSE

A HETVEDIK PECSÉJT

(Az Eg. Dru... Kende

1928
Lecsondeseckel Perigilis "Königssee Algen")

FELTÖRÉSE

Ambur Kistore a heredita peccator
sordul hat a nuntio/ben
egy "epi palastus"
(Gleichenberg Kistore 2.11)

ТЕСДЕЦУ ЖИДЕТЕН А ФЕЛТÖРЁСЕ

A HETEDIK PECSÉT FELTÖRÉSE

(Az Égi Birodalom és a Teremtés Hierarchikus Rendje
az 1995. tavaszától 1998. október 17-ig tartó
„Lecsendesedési Periódus” történései alapján)

„Amikor feltörte a hetedik pecsétet,
csend lett a mennyben,
úgy egy félóra.”
(Jelenések Könyve 8.1.)

ELŐZMÉNYEK ÉS TÖRTÉNÉSEK AZ ÉGI BIRODALOMBAN

Tisztelt Olvasó!

A címben jelzett időszakban, az ezredvégi történésekkel szerves összhangban és azok aktív részeként, Teremtőnk akaratából, emberi közreműködés és beavatkozás nélkül, az Égi Birodalom: megnyilatkozott.

E sorok írója a kezdeti örömteli tapasztalatokat követően, elkötelezettséggel és bizonyossággal fordult a történések felé, sejtve, hogy alig akad majd ember, aki ezeket érzékelni képes, fontosnak tartja és fel is jegyzi.

Jelen megtapasztalás a Valóság valamely más, megszokottól eltérő aspektusán keresztül történt, emiatt a történéseket tolmácsolni szükséges, mert embernek az alábbi nézőpont jelen világunkban szokatlan lenne.

Hogy a megszokottól eltérő nézőpontok is létezhetnek, azt talán nem szükséges igazolni. Ehhez elegendő bizonyosság, hogy az ember emberként, a szöcske pedig szöcskeként szemléli a világot, s ez legfeljebb fordított esetben okozhatja problémát. Látszólag, de csupán látszólag, ugyanezt teszi a fizikus, kémikus, biológus és az orvos is. Esetikben ugyanannak a Valóságnak mindegyikük más és más kérdést tesz fel, s kérdéseiknek megfelelően, ugyanaz a Valóság más és más feleletet fog adni. Az alábbi vizsgálatok asztrálfizikai vonatkozásúak, s az *életem ez a minősége már nem az anyagi világhoz tartozik*. A kutatások jelen asztrálfizikai formája nem igényli a tudományos támogatást, hiszen önmagának alapvetően nem tudományos szemléletmódot választott. Kérdéseivel és a kérdésekre kapott válaszaival az anyagi világ és a felsőbb dimenziók tengernyi kapcsolata közt próbál eligazodni. Ezt nemcsak hogy könnyedén megteheti, de

kötelessége is megtenni, mivel a felsőbb világok azonos asztrál-fizikai törvények szerint működnek s kapcsolódnak egymáshoz és az anyagi világhoz. E kapcsolatban pedig – anyag, energia és gondolat – valahol ugyanazt jelentik.

Valamennyi dimenzióznak létezik egyszerűsített vetülete és tükröződése is, s csupán megállapodás kérdése, hogy e jelenségeket és egyszerűsítéseket milyen néven illessük. Megannyi Jelenvalóság az emberi TUDAT fejlesztésének, alakításának és alakulásának szolgálatában áll, s ezen egyszerűsítések célja, hogy az emberiség is olvassni legyen képes azt a tökéletes szimbolizmust, amely bármikor reprodukálható.

E jelenségek váltig hasonlatosak ahhoz, mint amikor a Fény, megtörve, egyik tükrőről a másikra vetül. Ily módon pedig azt még a sokadik tükrör is igazolni képes, hogy valahol valóban létezik a Fény!

A magasabb világokban fellelhető egy gyermeketegen őszinte kódrendszer, amelyet tán nem is lenne célszerű közreadni, mert mi sem valószerűbb, minthogy a haszonelvű emberi faj nyomban visszaélne vele. E kódrendszer lényegi alapja az a bűgőcsiga-szerű magnetikus energia-alakzat, amely önmagát getjesztve, bármelyik világban és dimenzióban megnyilvánulhat. E jelenség olyan lehetőségeket képes biztosítani a kérdező ember számára, amelyet mi igen régóta nem használunk, bár az emberi faj ezer évvel ezelőtt ezzel az érzékeléssel tökéletesen tisztában lehetett.

Tudományos eszközökkel igazolhatatlan, hogy az Égi Birodalom Hierarchikus Rendje, Égi Atyánktól lefelé sugárzódba pontosan olyan, mint amilyen sorrendben itt megfogalmazást nyer. De ez a sorrend éppen olyan, mint amilyenek – tudtunkon és akarattunkon kívül –, 1995. és 1999. között megnyilatkozott.

Jóllehet, hogy ez nem a teljes Hierarchia, hogy ezzel feltehetően egészségben még nem tártult fel a Mennyek Országa, hogy

e felépítés más egyéb szempontból tán túltengően bonyolult és a világhitek tanításával esetleg nehezen hozható összhangba, ez mégsem „hit”, s különösképpen nem „beavatkozás” szeretne lenni, csupán néhány megtörtént, egyszeri és megismételhetetlen esemény legfontosabb pillanatainak írásos összefoglalója.

Többünk tapasztalatai igazolják, hogy e misztériumi jelenségek rendszerint az egyes világtájakon élő népek tudattartalmának és hitéletének megfelelő minőségben, formában, tartalommal és intenzitással nyilatkoznak meg. Vagyis ugyanaz a Jelenvalóság a keresztény hitterületeken feszület, a muzulmánoknál esetleg félhold, a buddhistáknál pedig tán mandala alakját fogja ölteni.

E dimenziók élnek, léteznek, s olykor megnyilatkoznak. Jelenvalóságuk mégsem sért soha senkit – mivelhogy, amikor emberlény egyáltalában felfigyelhet erre –, az illető hitének, tudattartalmának és elképzeléseinek legmegfelelőbb alakban nyilvánulnak meg. S bár jelzett ezredvégi történések kapcsán a lényegük ugyan egyenként és különállóan mutatkozott be, önmaguk élő valóságában talán mégsem annyira elkülönült szintekről és színterekről, hanem inkább minden irányban egymásba fonódó jelenségekről van szó.

Bizonyára elhamarkodott lenne az az álláspont is, miszerint az egymást felfelé követő lépcsőfokok – mivelhogy ily módon nyilatkoznak meg – minden továbblépésnél eggyel több dimenziót is jelentenének.

A megtörtént események sorrendje mindvégig a legszigorúbban megmarad, mert nem ember feladata, hogy a pillanatonyi, sajátos elképzeléseinek megfelelően ezeken bármit is változtasson. Az egyetlen törvényszerű módosítás csupán az lesz, hogy miután értelmeztük a történéseket; az Égi Birodalom feltételezett Rendjét a Teremtőtől kezdve próbáljuk majd megfogalmazni. Vagyis bár a történések „lentől-felfelé” zajlottak, a

végő következtetést „fentről-lefelé” fogjuk majd áttekinteni.

E feljegyzések annak biztos tudatában nyertek megfogalmazást, hogy az ezredvégi események lavinaszerű gyorsulása folytán az összemberiség tudattartalma – önkaratunkból – már képtelen lenne módosulni, a társadalmakat az egészségesebb tudati és léállapotok nemigen érdeklík, s ezeket úgysem vennék észre. Im már az ember csupán azzal az eséllyel számolhat, hogy amennyiben az emberiség összességének tudattartalma egyelőre nem is módosulhat, az EGYEDI EMBERI TUDATOSSÁG előtt mégis folyamatosan nyitva áll az út!

A homo-sapiens története során első ízben, a Szármayas Dimenziók, nem emberi kezdeményezésre: megnyilatkoztak. Megnyilatkoztak, hogy ily módon még egy utolsót alakítva jelkiségünkön, sorra visszavonuljanak, s rövid időre abba-hagyják az emberről való gondoskodást. Ahogyan pedig sorra csendesedtek el a Dimenziók, s vonultak ki az ember „égi” környezetéből e segítő szándék megbízottai, oly módon csendesedett el – rövid időre – az Asztrál-Horizont.

E változások mindenütt a Földkerekségen egyidejűleg zajlottak ugyan, e csekélyke terjedelmű visszamlékezésben mégis csupán a keresztény hívvilág alapjaira támaszkodhatunk, s más hitek misztériumaival nem keressük az analógiákat, hiszen ez nem a mi dolgunk. Egyéb hitek követőinek mégis megadatik az a lehetőség, hogy e történéseket végigolvasva, az ebben szereplő elnevezéseket a saját hiteletüknek megfelelően módosítsák.

Amint immár tisztázni sikerült, e történések a Kárpát-medencében, akaratunkon kívül, a közép-európai hitélet fogalmaihoz igyekeztek igazodni. Mégis, más hitek képviselői is elérhetik, hogy az olvasottakon elgondolkodva mindezek lényegét, s az egyes felmerülő fogalmakat a saját nyelvezetükre szabadon lefordítsák.

Az Asztrál-Horizonton megnyilvánuló, s a Teremtés magasabb fórumainak létét igazolni hivatott fények, ízek, zajok, aurák, színek, illatok, magnetikus vibrációk és érzés-élmények természetesen e magasabb fórumoknál egyáltalában nem azonosak! A jelenlétre utaló energiáijaita (legyen bár fény, íz, illat, aura vagy vibráció), csupán csak oly mértékig képes jellemezni e világokat, mint amilyen mértékig egy embert jellemezhet a szívdobogása, a vérarkta, a lelegzetvétele vagy a lábnyoma. Bármii találhánk azonban ki, mindezek annyit bizonyval igazolnának, hogy az illető jelenség valóban létezik.

Meglehet, hogy az ezredvégi történések kapcsán egymást követő Megnyilvánulások sora sokak szerint talán nem teljes, s akadhat, aki szíve szerint némely jelenséget kihagyra a felsorolásból. Bizonyos, hogy valahogy mindannyiunknak igazuk lehet. E sorok írója csupán arra vállalkozhatott, hogy feljegyze azt, ami megtörtént. S amennyiben Teremtőnk ezt így látta helyénvalónak, a sorrendiség ily módon nyilvánult meg.

Maga az érdemi felsorolás nem lesz túlságosan terjedelmes, mondhatni: a „körtés” tán több, mint a lényegi részek összessége. Mégis, valahol a tartalom mögött próbáljunk arra gondolni, hogy ami lezajlott, mindaz értünk, esendő emberekért történt.

Jelen érzékelési módok szokatlan sajátossága, hogy a tiszta érzékelésbe „bezavar” az e témakörökön dolgozók valamennyi lelki rezdülése, öröme és bánata, gondolata és cselekedete, bezavarnak a hangok, fények, színek s az időjárás. Elnézést kérek hát, amiért a megtapasztalások és sugárzóó energiák tiszta átvitele érdekében e rövid leírat lektorálatlan és stílzálatlan maradt.

**AZ ÉGI BIRODALOM LAKÓINAK
MEGNYILVÁNULÁSI ÉS
VISSZAVONULÁSI SORRENDJE
AZ 1995. TAVASZÁTÓL
1998. OKTÓBER 17-IG TARTÓ
„LECSENDESEDÉSI PERIÓDUS”
ALAPJÁN**

ŐSPRINCÍPUMI ANGYALI LÉTEZÉS

Ők nyilvánultak meg, s vonultak vissza – elsőként. Valahol az őrangyalaink után, s a kontinensek, népek és természeti jelenségek angyalai előtt létezhetnek mindazok az ősprincípiumi karakter sugárzások, amelyek közreműködésének eredményeképpen egy-egy emberi jellemforma, karakter, tulajdonság sor, s egy-egy beteljesített földi életút összeáll. Róluk tudni érdemes, hogy *élő emberből egy sem hiányozhat*, s „másságunkat” tulajdonképpen annak köszönhetjük, hogy e karakterjellemzők „százalékos aránya” mindegyikünkben más és más. Ezek az ősprincípiumi, angyali energiák nem mindig éltek ennyire „földközelenben”. Alakítottak bennünket, a gondolataink hatására olykor pillanatonként ki-be léptek az anyagi világba és fizikai testünkbe, de azon kozmikus esemény sor hatására, amely 1995. tavaszán kezdett felgyorsulni, az ősprincípiumi angyali karakterek közvetlenül leköltöztek a Földre, vagyis az anyagi világba! Ennek okából érdemes tudni Róluk, hogy a Sors által ránkzúdított életfeladataink segítőit, a jó szándékkal rendelkező és szeretettel teljes szolgálattevőket első sorban Bennük üdvözölhetjük.

A változások – szórványosan – 1994. telén vették kezdetüket, s 1995. tavaszán váltak általánossá. E megnyilvánulások „Miért”-jére hosszú ideig nehéz volt magyarázatot találni. Az **ŐSPRINCÍPUMOK** oly módon (is) megerősítették anyagi-világbeli jelenlétüket, hogy leköltöztek saját, ősi tartományaikba, megnyilvánultak minden természetes alapú ködarábban, sziklában és kavicsban, hogy *dekor is* feltétlenül és pillanatonként botoljunk beléjük, ha éppen nem is ez lenne gyarló, földi szándékunk.

1995. tavaszától a legkisebb csigaházra is angyali lény

vigyázott, s a legkisebb parakocsokák hídjaira is két, „karak-
terben” egymástól eltérő anyagai lény felügyelt!

Az 1995-től beállott legjelentősebb változást azonban
(amely értünk, de nélkülnk történt), jobban körülírnám: An-
gyali lények csupán csak akkor képesek bennünket érzékelni,
segíteni, szeretni, ha *gondolataink* energiái az Asztrál-Hori-
zonton felgerjesszük a magnetikus földi jelenléteket. Vagyis
más szavakkal: örvénylésre sarkallják a háromdimenziós, földi
energiaörvény-tüköröződésüket. Ez az elv – bár kissé bonyo-
lultnak tűnhet –, valójában roppant egyszerű, s ez: *működésük
lényege*. Nos, működésük eme lényegéhez képest 1995-ben az
a változás történt, hogy ősi, földi tájegységeikben állandósulva
és felgerjedve, *akkor is* hatni kezdtek valamennyi emberre, ha
az illető éppen nem gondolkodott, avagy e tanításokat sem-
miképpen nem óhajtotta észrevenni.

Az emberi világban az **ŐSPRINCÍPIUMOK**, a történélmünk
során mindaddig híven teljesítették kötelességüket, míg az
összemberiség magába nem fogadta az egyes karakterek
anyagai seregeit (ezek, mint tulajdonságok, jellemformáló
gondolatok, s érzelmi energiák tán közismertebbek az anyagi
világban). Az pedig csak természetes, hogy az emberiség, egy-
egy ilyen közös „leckét” jól megoldva, „lélekben” bármikor
előbbre léphetett. Ilyenkor, a Teremtő akaratából, egy-egy
újabb jellemforma, karakter vagy központi igény lépett a
színré, s az emberiség új feladatokat kapott. S miközben lélek-
ben mindegyikünk megoldozta önmagát, a Sors ügyvelt arra,
hogy földi színpadunkon ugyanazon események lehetőleg ne
nagyon ismétlődjenek.

Az **ŐSPRINCÍPIUMOK** mozgalmas Jelenvalósága közben,
tekintettel arra, hogy hozzátétőlegesen három és fél évig
voltak megnyilvánult állapotban, néhány fontos esemény is
történt:

JELENTŐSEBB, KÖZTES ESEMÉNYEK

- † 1996. április első napjaiban hatalmas támogatót kapott az
emberi világ. Hosszú-hosszú idő után, feltehetően az ezredvé-
gi történésekkel a legszorosabb összhangban, ismét megnyil-
vánult a Földön a Bölcsesség Szellemi Öserete.
- † 1997. márciusa és májusa között, a világ minden tájáról jól
láthatóan ragyogott a Hale-Bopp üstökös, szimbolikusan
jelezve az anyagi világnak, hogy rendkívül fontos események
időszaka következik.
- † 1997. március 19-én megszületett a Naprendszer 10.
Bolygója. Fizikai testét az az újabb princípiumi karakter fog-
lalta el, aki a Vízöntő-Világhónapban az emberiséget meg-
fogja tanítani a MEGMENTŐ ÉS FELEMELŐ SZERETET-re.
- † 1997. április 4-én megszületett a Naprendszer 11. Boly-
gója. Fizikai testét az az újabb princípiumi karakter foglalta el,
aki a Vízöntő-Világhónapban az emberiséget meg fogja taní-
tani a SZÁMONKERÉS fontosságára.
- † 1998. május 8-án, a Nap lemenő sugarai közepette, az
Asztrál-Horizonton megnyilvánult Égi Atyánk sugárzásának
legközvetlenebb tükröződése. Akkor még e fontos esemény
lényegét nem lehetett megfajteni. Közvetlen Jelenvalóságát
szinte „belemagyarázta” mindenbe, folyamatosan érzékel-
hetővé tette önmagát, s ideiglenesen átvette a visszavonulni
készülő ősprincípiumi anyagai seregektől a földi időjárési fron-
tok alakítgatásának, valamint az időjárás-tervezésnek a fele-
datkörét. 1998. május 8-tól október 17-ig az egekig ragyogtak
a hegyek és erdők aurái, az égbolt tele volt hullócsillagokkal, s
az ezt érzékelni képes emberek számára mélységes nyugalom
áradt mindentelől. A világ felett – a legszembélyesebben –
örkődött az ISTEN.

† 1998. május 13-án, fantasztikus jelenségek közepette, egész álló napon, 5-10 percenként, a Szeretet újabbnál újabb Hierarchiai rohamozták meg az anyagi világot, s tökéletesen felboltydult az Égi Birodalom. Eszeveszett gyorsasággal peregtek az események, s viharos sebességgel kezdtek egymást váltani a kerubok és szeráfok, angyalok és arkangyalok, s ennek másnap és harmadnap sem lett vége. A hatalmas erejű „kozmikus” örvénylések ebben a periódusban a Földön megsokszorozták az idegi eredetű problémák számát. A Mennyei Birodalom zaklatottsága csak nem akart szűnni, és egészen május végéig tartott. S ekkor derült fény a nagy készülődés legfőbb okára. Pünkösöd előestéjén több mint kétheti káosz következett, hirtelen csend és rend lett, s a beállott ünnepegyes csendben, hatalmas misztérium vette kezdetét: az égbolton lassan felragyogott a KOZMIKUS KRISZTUS szimbóluma! Isten Fiának tündöklő energiája elárasztotta az emberi világot, elárasztotta az Asztrál-Horizontot, s Pünkösöd hétfőjére a Krisztusi Jel, az örökös szimbólum, Teremtő Atyánk sugárzónének védő ölelésébe került! Boldogság és Béke költözött a Mennyei Birodalomba, s nagy kár, hogy ezt a földi ember nemigen vette észre. Az emberi világ felett, 1998. Pünkösöd napjától, a leghatalmasabb energiákkal őrt állott az ISTEN, s Egyesült Fia, a SZERETET!

Nem telt bele két nap, s az Égi Birodalom ismét mozgolódni kezdett. Ugyan már; liturgiánk szerint vajon mi jöhet még?? Jöttek csak, egyre érkeztek a Szárnyas Dimenziók seregei, s kavalkád-szerű tünemények közepette váltani kezdték egymást a legtisztéletreméltóbb energiák. S miközben Égi Atyánk és Jézus Krisztus egyidejű, tündöklő tükröződése állandósult, nyilvánvalóvá vált, hogy KEGYELMI IDŐSZAK lépett életbe a Földön. A „mennyei” kavarodás ezúttal június 6-án estig tartott, s

† 1998. június 6-án, késő este, a maga tökéletességében elkészülve, felragyogott az ÚJ FÖLD! Miatta volt hát a hatalmas felfordulás! Az az ÚJ FÖLD jelezte jöttét, amelyről a keresztény liturgia oly szépen megemlékezik! (Külön fejezetben, kissé bővebben lesz még Róla szó.)

A Kegyelmi Időszak időközben állandósult, s az Ős-princípiumok Jelenvalósága lassan megkezdte háttérbe húzódását, hogy helyt adjon az Égi Birodalom soron következő dimenzióinak és megnyilvánulásainak. Nos, ezzel az utolsó mondatral egyetemben egy folyvást visszatérő értelmezési probléma vetődött fel: Hogyan szabadna olyasmit feltételezni a Hitünk szerint állandóan jelen lévő megnyilvánulásokról, hogy „megjelentek”, vagy hogy „visszavonultak”? A Teremtő sugárzása, a Szeretet Ereje, az Oltáriszentség stb. folyamatosan „áradnak”, hisz mondhatni: „ez a dolguk”! Ámde a világon egyedülálló módon, az Emberi Gondolat képes még arra is, hogy ezen Isteni Áradás elől *lezárja önmagát!* Nos, a Kegyelmi Időszak abban különbözött ettől (s csakis erre vonatkozathatóak a „megnyilvánultak, félrevonultak, felváltották egymást” kifejezések), hogy az Asztrál-Horizonton felragyogó Jelenlenség az emberi tudatot *akkor is* képessé vált át-megátjárni, ha az emberlény ezt „éppen nem akarta”. Hogy ez mennyire lehet ritka, avagy különleges állapot, azt nem tudhatjuk, de az *1995-ben elkezdődött és 1998. október 17-ig tartó „Lessenedesési Periódusnak” ez volt az egyik legfőbb sajátosságai!*

Nem kétséges, hogy ami bekövetkezett, arra nem annyira a Teremtőnek, hanem inkább az embernek volt szüksége. Hogy ez miért is volt szükséges, azt – utólag – majd csak kitaláljuk. Sokkal érdekesebb azonban az, ahogyan a három és fél évig tartó történések végkifejletként, rövid időtartamra, vákuumként kiürült a Mennyei Birodalma, s a

Hierarchikus Rend – Isten és ember között – megnyilatkozott...

No de emyire ne vágjunk a dolgok elébe! Az Ősprincípiumok tehát három és fél évig voltak megnyilvánult állapotban, s ezt követően kezdték megszervezni a visszavonulásukat.

ARKANGYALOK

Az Asztrál-Horizonton 1998. június 6-át követően egyre bonyolódó hullámzások vettek kezdetüket, s ezek időbeni gyorsulása jelentős kozmikus változások közelségére utalt. E kozmikus események peregeve és egymásba kapcsolódva, mindinkább gyorsulva folytak, mígnem július 8-án, Hold-Föld-Nap együttálláskor, az Atya és Fiú mindent betöltő, áradó energiái mellett, szerényen megjelent egy **ARKANGYAL**.

Az **ARKANGYAL** Jelenvalóságát követően, Égi Atyánk és Jézus Krisztus folyvást jelenlévő sugárzása mellett igen gyakori vendéggé vált a Bölcsesség, az Őstudat, s az Emberi Asztrál-volumen, ámde az **ARKANGYAL** folyvást jelen maradt.

1998. július 21-én este ismét megjelent a hetekig – ideiglenesen – megszünt földszugárzások alapvető rendszere, s az Ősprincípiumok, sorra kilépve földi tartományaikból, a tájegységek szikláiból és a sok-sok féle formátumú morzsalékos közetből, megkezdték szolid háttérbe húzódásukat. S akkor, az egyik megüresedett kódarabban, megérezhettem a világ egyik legcsodálatosabb vibrációját. A követ kézbe fogva, s beleszédülve e csodálatos örömmérsébe, többen is megtapasztalhattuk, hogy a Föld közeleiből az **ARKANGYALOK** köszöntése kezdett áradni!

Tekintve, hogy az Ősprincípiumi energiák 3 és fél évig voltak jelen, az **ARKANGYALOK**-kal kapcsolatban is hosszabb lélegzetvételi periódusra készültünk fel (ami persze nem következett be). Munkatársaimmal figyelni kezdtük, hogy 12 spontán kiválasztott kódarabba vajon milyen gyorsasággal lépnek be az **ARKANGYALOK**. A szisztematikus

érzékelés a következő eredménnyre vezetett: Július 21-én estére az egyik kódarabban már **ARKANGYAL** volt. Július 22-én távozott el az utolsó **Ősprincípium** is a kövekből. Július 22-re már kettőben volt **ARKANGYAL**, éjszakára négy, 23-án délelőtre hét, 24-én délelőtre pedig tizenegy kő energia-szintje értékelődött át „arkangyalivá”. A tizenkettedik, utolsó kő sugárzása július 29-re változott át. Vagyis a Földön az **ARKANGYALOK** átvették az ősprincípiumok feladatkörét, s minden energiájukkal, valamennyi lehetséges irányból megkezdték tudatosságunk formálását. E hatások augusztus 18-án hatalmas erővel kezdtek áradni, amely azt volt hivatott jelezni, hogy küszöbön áll egy újabb változás.

Jómagam ekkor kezdtem gyanakodni, hogy a magasabb világokban megnyilvánuló, erősödő, gyengülő majd visszavont tükröződések, s földi világba vetített ragyogásuk mögött – esetleg – a hetedik pecsét feltörésének előkészítése zajlik.

Még valamihez hozzá kéne szoknunk: valahányszor változás állott be a magasabb világokban, azt a leghívebben előre jelezte, hogy a Krisztusi Jel az Asztrál-Horizonton gyors ütemben növelni kezdte méretét.

KERUBOK

Azon furcsa átmeneti állapot állott be, mely szerint az Atya, Fiú és Arkangyal sugárzása maradt, nemrikkán csatlakozott hozzájuk az Őstudat és Bölcsesség, s mellettük „csak úgy”, megjelent egy **KERUB**. E „tömény” jelenlét augusztus 22-ig, a gyűrűs napfogyatkozás pillanatáig tartott. A napfogyatkozás csillagászati pillanatában(!) az Arkangyalok a Föld közeleiből maradéktalanul kiléptek. S örömmámorukat folyamatosan árasztva, az Asztrál-Horizont perifériáira húzódtak, hogy segítsenek a parancs végrehajtásában: miszerint a Dimenziókat lassan el kell csendesíteni. Egyidejűleg a világba fokozott energiával kezdett áradni a Szeretet, megjelent Isten Lelke; a Bölcsesség, s a Krisztusi Jel fántasztikus méretűre növekedett. Mindez a gyűrűs napfogyatkozás pillanataira volt kiskarkíva, s bizonyos, hogy abban a pillanatban, szerte az emberi világban, igen jelentős (tudati) átváltozások történtek. Augusztus 22-re pedig a Föld közeleibe, s az ősprincípiumi tartományokba **KERUBOK** költöztek.

E naptól folyamatosan vált a Teremtő, a Krisztusfű és a **KERUBOK** egyidejű sugárzása, s mindez augusztus utolsó napjáig tartott. A **KERUBOK** állandósága mellett olykor megnyilvánult a Bölcsesség s az Őstudat. A misztériumokból tudvalevő, hogy a **KERUBOK** eléggé harcias energiát képviselnek, s különösképpen augusztus legvégére, szaporodni is kezdtek a fejfájós és gyomorpanaszos emberek. A **KERUBOK** energiái, különösen, ha olykor pillanatokra megnyilvánult az Emberi Asztrálvolumen, emberek százezrei számára a legnyilvánvalóbban gyomorfácsaró érzéseket jelentettek.

SZERÁFOK

1998. augusztus 31-én délután egyidejűleg hárman érzékeltek, amint az emberi világot néhány perc alatt elárasztotta egy csodálatos energia! Boldogító érzések közepette „repesetek” az emberek, de nemigen érthették, hogy mi történik velük. Mosolygós, gyönyörű délután volt, s többben abban a hatalmas, szimbolikus kegyelemben is részesülhettek, hogy az örömezzet jelentkezése pillanatában, országunk egyik legmagasabb csúcjáról lefelé jövet, a **SZERÁFOK**-hoz hasonlóan, az „energiaözön” pillanataiban a magasból „letekínthettek” a nyughatatlan emberi világra.

A Föld közzeteiből a Kerubok szeptember 1-re léptek ki, s e naptól a **SZERÁFOK** energiája alakította az emberiség lélekbeni érési folyamatait. Egyetlen katasztrófális nap adódott Jelenválóságuk során: Amikor is az Atya, Fiú és **SZERÁFOK** mellett az Emberi Asztrálovolumen is megnyilvánult, s ez az emberi világban hasogató fejfájások tömegét okozta. Gyakoribb volt szerencsére, hogy a **SZERÁF**-sugárzáshoz, az Atya és a Fiú örömsugárzásán kívül az Őstudat és a Bölcsesség energiája társult, s ez bizony megrendítette az emberi szívüket.

Ez az örömrádat szeptember 9-ig tartott, aminek utána a **SZERÁFOK** a Föld lakóitól csendesen búcsút vettek. Távozásukat megelőzően a Krisztusi Jel jóelőre jelezte, hogy változás közeleg.

ÖRÖKKÉVALÓSÁG

A kereszténység írott hagyatéka a szeráfi léttel véget ér. Hitünk a felsőbb stációkról nem nyilatkozik. Vajon az Égi Birodalomban ki és mi következik utánuk?

Nos, Égi Atyánk jóváhagyásával, nem ember közreműködése által, a Soron Következő megnyilatkozott!

A Dimenziókat folyamatosan az Atya és Fiú Szeretete fogta át, s mellettük tükröződve, egészen furcsa párosítás jelentkezett: Egymást váltva a Bölcsesség, az Idő, az Emberi Asztrálovolumen, s az Őstudat vibrációja és energiája töltötte be a köztes tereket.

1998. szeptember 9-én pedig, a Krisztusi Szeretet legérzékenyebb megnyilvánulása perceiben, az esti órákban, a szeráfi energia diszkrétén visszavonult, s helyében felderengett a várva várt, rejtélyes Szellemi Erő, amelyről semmit nem sejtettünk...

Hát dehogynem! De ahhoz kellett nyilvánulnia, hogy meglepetten rádöbbenjünk: hiszen egyéb más nem is következhett volna! Mert az Asztrál-Horizonton szelíden kirajzolódott az **ÖRÖKKÉVALÓSÁG!**

A szeráfi létezés után tehát az **ÖRÖKKÉVALÓSÁG** állapotba következik. Energiájának jelenléte szeptember 9-től állandósult, s hosszú-hosszú ezerévek után az anyagi világba vetítette önmagát.

AEVUM (ÉVUM)

1998. szeptember 15-én, a Jupiter csillagászati együttállásakor a földi energiamezőkkben jelenlévő, s az Asztrál-Horizonton is ragyogó Krisztusi Szeretet hirtelen fokozottan áradni kezdett. Ezzel egyidejűleg az Örökkévalóság Szellemi Energiája néhány perc alatt legerjesztette önmagát, s kilépett az anyagi világból, hogy az emberiség lélekbéli átalakítását valamely Más jelenségnek adja át. A megnyilvánuló szeretetrezgések ismételtén egy eleddig ismeretlen energiát hoztak magukkal, amely nyomban kiterjeszkedett az Asztrál-Horizonton, s mindenütt a világban elfoglalta az Örökkévalóság helyét. A jelenség, igen hosszadalmas próbálkozásokat követően is, kizárólag és csakis az AEVUM elnevezésre hallgatott. Ettől kezdve folyamatosan, nap mint nap, Égi Atyánk, a Krisztusfű és az AEVUM tükröződéseit lehetett érzékelni, s gyakorta vendégeskedett Náluk a Bölcsesség magnetikus megnyilvánulási formája.

AEVUM annyit jelent: Kezdettel bíró (teremtett), de nincsen vége. **AEVUM** annyit jelent: „Aminék egyszer volt kezdete”, s e kezdetet követően a Jelenvalósága a továbbiakban: Örökkévaló!

Az **AEVUM** Jelenvalósága napjaiban a Krisztusi Feszület Élő energiája naponta erősítette intenzitását, ami biztos jele volt annak, hogy adott pillanatban az emberiség tudatállapotára nagyintenzitású lelki energiák hatottak.

1998. szeptember 21-én, Hold-Föld-Nap együttálláskor a Krisztusi Kereszt az **AEVUM** jegyében utoljára szélesedett ki, mert már az ajtóban kopogtatott a következő Őserő.

ÖSSZHANGZAT

Valahogyan már vártuk. 1998. szeptember 21-én olyan energiakifényesedés jelentkezett, melynek sugárzásoképéről azon nyomban következtetni lehetett a nevére, s le lehetett olvasni Szellemi hovatartozását, s Lényegét. Mert gyönyörűségesen rendezett kontúrokkal, a duzzadó rózsabimbóhoz hasonlatos alakban, az **ÖSSZHANGZAT** jelent meg!

E Megnyilvánulás egyéb más megnevezésre egyáltalában nem reagált.

Eddig, kivétel nélkül valamennyi változás csillagászati égitest-együttállások időpontjában történt. S miközben diszkrétén egyre csendesebbé vált az Asztrál-Horizont, s szűnni kezdtek a szorgalmas segítők seregei Isten és ember között, e napokban Égi Atyánk és a Krisztusi Szeretet által közrefogott **ÖSSZHANGZAT** uralta az emberek gondolatait a Földön. Hogy akadt-e az emberi világban, aki ennek ellenére gonoszkodott? Természetesen! Hisz akinek közülünk erre jár a tudata, képtelen egyebet tenni. Az azonban elvitathatatlan, hogy e periódusban az **ÖSSZHANGZAT** a dolgát végezte közöttünk és értünk.

A Krisztusi Feszület kiszélesedésén és intenzitásnövekedésén kívül volt még két szimbolikus jelzés, amelyet a Mennyei Birodalma előszeretettel alkalmazott: A Változások beálltának pillanatát igen sok esetben, hirtelen, „semmiből” támadt, néhány másodperces szélroham jelezte, s az ezt megelőző 5-10 másodpercben nagyhirtelenül elhallgattak a madarak, a négy lábúak, s olykor még az emberek is.

KEZDET

1998-ban, a Szentlélek évében, az Atya és Fiú megnyilatkoztatta az Isteni Hierarchia felépítését és Rendjét. Nem vakmerő feltételezés, miszerint a Hierarchikus Lékezés – szintjeit, minőségét, feladatkörét s az Örökkévalóság különféle dimenzióit illetően –, ennél jóval bonyolultabb felépítésű. Megnyilatkoznuk azonban ez alkalommal csupán azoknak kellett, aki e stádiumban még segíthették a jövőképünk alakítását, s egy rövidke szembesülés időtartamára a tudatunk s a Dimenziók elcsendesedését.

„... csend lett a mennyben, úgy egy félóra...” – áll a Bibliában, s mi lassanként ehhez az állapothoz közeledtünk.

1998. szeptember 25-én reggelre, a Merkúr-Föld-Nap együttállás perciben olymértékben szélesedett ki az Asztrál-Horizonton ragyogó Krisztusi Kereszt, hogy a benne feszülő energiáktól szinte felismerhetlenné vált. Ekkora beavatkozás ebben az évben még nem történt!

Az Atya és Fiú tükröződése liktetve, pulzálva nyomták a tudatú és érzelmi energiákat az emberiség görcsbe állott agya felé!

Délelőtt 11 órakor nagyhirtelen visszahúzódt az energia, s a feszület visszanyerte gyönyörű formáját. Az Összhangzat, beépítve önmagát az elkövetkezendő történések színterébe, pillanatok alatt távozott, vagy érzékelhetőbben: elcsendesedett, hogy helyébe lépjen a **KEZDET!**

A **KEZDET** igen nehezen adta meg magát. Végigragozva a szótárt, áttekintve a Bibliát, nem sikerült olyan kifejezést találni, amelyet megnevezésül elfogadott volna. Szerencsére, mint mindig, ezúttal is szemfळेsek voltak a Felsőbb Dimenziók, s

szemem elé tárták e jelenség nevét: – Mi a csuda hiányozhat még? – rágódtam. – Hiszen a Történet első mondatánál is szinte már előbbre vagyunk!... S ekkor felragyogott a legelső szó: „Kezdetben...” Ez az! Az ezúttal megnyilvánult energia tehát a **KEZDET** energiája, a **KEZDET** impulzus! Formája, továbbá különös és megnyerő energiasugárzása igen intenzív energiataralomra utalt. Ő tehát a **KEZDET!** Mi sem természetesebb, minthogy a beazonosítását követően előrukkolt, s energiaszintje a sokszorosára növekedett. (Egyébként valamennyi sikeres „beazonosításkor” mindig ugyanez történt, s az Égi Birodalom ily módon igazolta vissza, ha okfejtésünk logikája célba talált!)

ŐSKEZDDET

1998. szeptember 29-én a Kárpát-medencében földre ereszkedve, gyors iramban, gomolyogva kezdtek kergetni egymást a fellegek. A hegyek és a dombok már a reggeli órákban ködbe veszttek, permet szíált, s az emberfia a legkisebbombokon is sűrű felhőbe került.

Viharos, szeles, hideg szitálásban 6-8 méterre lehetett csupán ellátni. A misztikus, mégsem balsejtelmes, s koránsem vészjósító állapot, mely inkább borzongással teli csodálattal töltötte el az embert, a késő délutáni órákig tartott, estére pedig megrendült a föld. S miközben átélhettük a legnyilvánvalóbb szimbolizmus állapotát, hangosan ezt kellett mondanom: „Vajúdik a Föld!”

Akkor még nem volt nyilvánvaló, de estére immár egyértelművé vált az ezúttal bemutatkozó Szellemi Erő neve és hovatartozása: Ezen a délelőttön az **ŐSKEZDDET** mutatkozott be nekünk!

A kezdet: ha valaki a startvonalnál jelt ad az indulásra.

Az **ŐSKEZDDET**: amikor valaki felfesti a startvonalat, meghatározza a célt és a játékszabályokat...

Már a hajnali órákra nyilvánvalóvá vált, hogy szeptember 29-e az Emlékezés napja lesz. Kényszer-erő hatására felkerestük Blaha Lujza, Jókai Mór s Gül-baba síremlékét, a csobánkai Szentkutat, Gizella királynő nyugvóhelyét, az óbudai és a solymári kálváriákat. Mindezt egyetlen nap alatt, mégis éreztük, hogy nyugtalan marad a lélek. Mert az **ŐSKEZDDET** állapota nyilvánult meg háromdimenziós, téthatású és a legelőbb képek formájában! **ŐSKEZDDET** állapota volt, s az egyik legszebb kálváriadomb tetején át-

élhettük, ahogyan a Nap végre átöri a gomolygó fellegeket! Erők gomolyogtak a térben, s az Erőknek végre eszükbe jutott, hogy összefogjanak.

Mindez persze csupán keveseknek szóló információ volt. (Vajon hányan figyelték fel erre? Vajon ki vette észre?) Ezen „világi” események során olyan produkció jászódott le, amely érzékeltetni volt képes, hogy az **ŐSKEZDDET** állapotának megtervezése és létrehozása még Isten kiválasztottjainak, a Szellemi Létezőknek is kemény feladatot jelentettek.

E színt váratlanul nyilvánult meg – akár az előtte lévő –, de vajon kinek jutott volna eszébe felfogni, hogy a menetrend szerinti Kezdetet megelőzően szükség van egy **ŐSKEZDDETRE** is? Hát: így történt, s immár vártuk a következő stációt...

SZŰZ MÁRIA

Boldogsággal tölt el, hogy ezt az oldalt írhatom! Ismeretlen terepen járva, ismeretlen vizeken hajózva, nem volt könnyű legyőzni a kétiségeket, hogy ami eddig bekövetkezett – legyen bármilyen szép is, de vajon igaz-e? Hisz ilyen közvetlen emberi megfigyelésre még a prófétaik idejében sem adódott lehetőség, vagy ha adódott is, mire visszaverődtek az anyagi világba, a felet elfelejtették a történeteknek.

S akkor, október 4-én délelőtt, szelíden felderengett SZŰZ MÁRIA Jelenvalóságának legközvetlenebb tükröződése! De jó érzés is volt megtapasztalni! Végre, ismerős Életszentségre! Eljött, hogy áthidalja a padló nélküli mélységeket és az irányfény nélküli magasságokat. S ha ilyenformán a szeráfi létezésig igaz volt a sorrend, s most elérkezettünk volna az Isteni Sugárzásokig, akkor ez feletébb megnyugató!

1998. október 4-én az Őskezdet visszahúzódott, s helyt adott a már ismerős Tündöklés kiteljesedésének. Több példa is igazolja, hogy e szempontból a „régí” és az „új”, a távozó és az érkező hosszú távon is békésen megférnének egymással, hiszen a Mennyei Birodalomban egyidejűleg összedolgozik minden és mindenki. Ami ezúttal történt, az Más volt! Az érkezést és a távozást töltik független, felsőbb Törvény kényszerítette ki. Annyit ehhez mégis szükséges hozzáfűzni, hogy SZŰZ MÁRIA eddig is közöttünk – és értünk – élt, hiszen az ember iránti elkötelezettsége folytán nem is tehetne másképpen. De október 4-től egészen kivételes és átmeneti időszakra nem csupán akkor vált képessé belépni testünkbe, ha bajban voltunk, örültünk vagy bánkódtunk, hanem jelenvaló energiáitközözödése ezúttal a *legközvetlenebbül* belénk sugárzódott.

ŐSTUDAT

1998. október 7-én hajnalban, anélkül, hogy a Krisztusi Feszület megnagyobbodása jelezte volna, s anélkül, hogy csil-lagászati égitecst-együttállás lett volna, Szűz Mária tükröződése szelíden visszavonult, s Helyette megjelent az ŐSTUDAT!

Az ŐSTUDAT, megjelenése pillanatában a Föld természetes alapú közetében, sziklaiban is azonnal megnyilvánult, s valamennyi törekvő ember számára nyomban érzékelhetővé vált. Az ŐSTUDAT-ról annyit már tudtunk, hogy évek óta fennem hirdeti *nem földi* elkötelezettségét! Az anyagi-világbeli és testet öltött szimbólumai: a Szírusz B (illetve feltehetően annak az egyik bolygója), s a Föld valamennyi delfinje.

Az ŐSTUDATI szakasz a történések kezdete óta első ízben, a Lecsendesedési Periódus tiszteletreméltó sajátosságára hívta fel a figyelmet. Az Égi Birodalomban két, egymástól elválasztható kategória kezdett nyilvánvalóvá válni:

1. A soron következő Hierarchia képviselőjének megjelenésekor az éppen „Jeköszönő” és diszkrétan háttérbe húzódó előző Megnyilvánulás a Föld és Ég valamennyi területéről visszavonult, csupán a karakterét és megnevezését őrizte meg.

2. Ezzel szemben a „védett alakzatok” képviselője, akit az emberi gondolat emelt életszentséggé (pl. esetünkben első ízben Szűz Mária), háttérbe húzódva odahagyta ugyan az időjárás-tervezésnek és az emberi tudat alakítgatásának részterületeit, ellenben a saját kultuszhelyein megnyilvánult állapotban maradt!!

ISTEN VILÁGOSSÁGA: AZ IGE

János evangéliumában a legrövidebben és a legtömörebben megfogalmazást nyert a lényege:

„Kezdetben volt az **IGE**, az **IGE** Istennél volt és Isten volt az **IGE**, Ő volt kezdetben Istennél. Minden általa lett. Benne élet volt, s az élet volt az emberek világossága. A világosság világít a sötétségben, de a sötétség nem fogta fel.”

A Biblia kezdeti sorai szerint Isten szólt: „Legyen világosság”, és világosság lett. Isten látta, hogy a világosság jó.

1998. október 10-én reggel az Asztrál-Horizonton a Feszület kiszélesedett, este az Őstudat meglehetősen misztikus körülményeket teremtve visszavonult (annak ellenére, hogy a földi közetektől csupán 11-én lépett ki). S még október 10-én az esti órákban az Őstudatot felváltotta **ISTEN VILÁGOSSÁGA: AZ IGE!**

Aznap este bíbor felhő borított mindent, s közvetlenül a föld pereme felett, misztikus fénysávval kezdett derengeni a látóhatár, miközben szemerkélő, szakadozott cseppecskék alakjában bíbor sugarak irányultak a föld felé. Mindez több mint félkör alakban, s ha nem lett volna ez a felhő ilyen óriási kiterjedésű, bárki kijelenthette volna, hogy ez az a felleg, amelyen Isten trónusa áll.

Első ízben fordult elő, hogy az elkövetkezendő jelenség egy teljes nappal előbb foglalkoztatni kezdte többünk gondolatait. Vagyis huszonegy órával előbb „közölte a nevét”, mielőtt megnyilvánult volna!

Október 10-én este a Földön megnyilatkozott **ISTEN VILÁGOSSÁGA: AZ IGE!** S elgondolkodtatóan tüneményes időjárást tervezett a Kárpát-medence felett.

A FÉNY

Október 13-án hajnalra az Asztrál-Horizonton fénylő Krisztusi Kereszt kiszélesedett, s Isten Világossága egyetlen érzékelhető pillanatot alatta átadta helyét a **FÉNY**-nek. Mert az áldás-állapottal felruházott **FÉNY** az, amit tán a legkevésbé szükséges magyarázni.

Amint azt éreztük, **FÉNY** csak egy van: a Meg Nem Nyilvánult ragyogása és titkröződése a megnyilvánult felé.

Attól függetlenül, hogy a többi világvalláshoz képest a kereszténység „búskomor” vallása eléggé mostohán bánik a **FÉNY**-nyel, az egyéni életünk Hitében a **FÉNY**, s annak ragyogása jelentős és örömteli helyet foglalhat el.

Amikor az Asztrál-Horizonton félragyogott a **FÉNY**, immár sejtettük, hogy ragyogása csakis az Őt közvetlenül meghatározó Kosznikus Krisztusból áradhat.

A KOZMIKUS KRISZTUS

Október 15-én hajnalban a Fény Szellemi Ereje vissza-húzódott, hogy átengesse helyét egy Nála hatalmasabb energiának. S az Asztrál-Horizonton felderengett, majd erőt, alakot és fényruhát öltött Isten Egyszülött Fiának jelképe: a Kereszt!

Nagy igazságot és igen meggyszó Jelenvalóságot tapasztalt meg tehát az emberiség azon egyszerűnek tetsző tény segítségével, miszerint Fény csakis a Szeretetből származhat!

A **KRISZTUSI SZERETET** a Legközvetlenebbül a Matéria sarába ereszkedve, elfoglalta az Ősprincípiumok tartományait, hogy valamennyi lehetséges irányból képes legyen hatni az emberre. Október 15-én hajnalra a Fény visszavonult, s a földi világba a legszemélyesebben leereszkedett **ISTEN FIA**.

Megnyilvánulása e periódusban a legélesebben abban különbözött az eddigi, állandó Jelenvalóságától, hogy e rövid ideig tartó Lecsendesedési Periódus időtartama alatt *akkor is* képes volt egy emberlényre hatni, ha az illető a gondolataival a legteljesebb mértékben „lezárta” önmagát. Persze ezen időszakban is történtek az emberi világban tragédiák, de bizonyunk abban, hogy a **KOZMIKUS SZERETET** jól tudja, melyi-künkre miképpen kell hatnia.

JÉZUS KRISZTUS tehát megnyilvánult, s megnyilvánulása pillanatában Égi Atyánk sugárzásának védő ölelésébe került. Ezen a napon öröm volt a fővárosban járműveken utazni. A legbensőbb lelki békeség sugárzódott az arcokról, mosolyra fakadtak az emberek, s *igen sokan rákérdeztek arra, hogy „mi történt?”* A lélekben törekvő emberek különösképpen megéreztek e történést, s eufóriás állapotban, szinte a súlyukat vesztve jártak-keletek.

ISTEN LEIKE, A BÖLCSSÉG

1998. október 16-án délelőtt, mindössze egyetlen napi Jelenvalóságát követően, gyors ütemben és ezúttal utoljára kezdett szélesedni az Asztrál-Horizonton a Krisztusi Feszület, hogy a Kozmikus Krisztus, rövid időre visszavonulva, tisztelettel átadja helyét valamely magasabb Megnyilvánulásnak.

S a déli harangszó közben a kereszt-alakzat lényegi része, maximális kiterjedést elérve, egyetlen pillanatra tökéletes négyzetté válva elenyészett, s helyében nyomban felderengett **ISTEN LEIKE: A BÖLCSSÉG!**

„Isten lelke lebegett a vizek felett.”

Alkotó munkája elején teremtetten az Úr, ősidőktől fogva, mint legelső művét. Az Idők kezdete előtt alkotta, a kezdet kezdetén, a Föld születése előtt.

Aki megalálja őt, életet talál, és elnyeri általa Isten tetszését. De aki vét ellene, saját lelkének árt! Benne ugyanis lélek van: Isten erejének tiszta lehelle és a Mindenható di-csőségének tiszta tükre. Bár csak egy, mégis mindent megtehet, s jóllehet magában marad, megújítja a Mindenséget, s nemzedékről nemzedékre betér a szent lelkekbe. Amit most olvashattunk; Salamon király legszemélyesebb véleménye volt!

Sajnos **ISTEN LEIKE, A BÖLCSSÉG** nem él az emberiséggel, mert az emberi társadalomak megvetik és gyűlölik Őt. Ha nagyritkán közénk téved, csakis az arra alkalmas, egyedi ember-lelkekbe tér be.

„Ki ismerte föl valaha is akarodat, ha Te nem adtál neki bölcsességet, és nem küldted el a magasból Szent Lelkedet?”

„A Bölcsesség olyan, mint a neve is mondja; érte nem sokan szoktak lelkesedni... *Magya megy, s megkeresi azokat, akik méltó-
ak Rá.*”

ISTEN LEIKE, A BÖLCSESSÉG figyelemre méltó módon az **ÉLTANYA**-kifejezésre is reagált. Feltehetően Ő annak a magasabb etikával rendelkező testvérbolygónknak a patrónus-istenasszonya, ahonnan hajdanában – a Biblia szerint – Isten fiai érkeztek.

Amennyiben az Asztrál-Horizonton **ISTEN LEIKE, A BÖLCSESSÉG** jelen van, annak érzékelhetősége, látványa, illata, vibrációja azt jelenti, hogy a nyíló rózsza, vagy ezerszirmú lótusz közepében ott ül az Isten.

Miután ilyenformán **ÉGI ATYÁNK LEIKE, A BÖLCSESSÉG** megnyilvánult, alig egy óra múltán a Vele mindig egyidejűleg jelenlévő Teremtő tükröződése kisebbbenedni kezdett, majd az esti órákra pontszerűvé zsugorodva, nyomban impulzív növekedésbe fordult át. Október 17-én reggelre a nyíló rózsza, vagy ezerszirmú lótusz közepében ülő Isten tükröződése mérhetően nagyságúra tágult, mondhatni: mindenestül magába ölelte az eddig őt szolgáló virág-formátumot. A délelőtti órákra a kiterjedés tovább fokozódott, s érzékelhetően át szerette volna ölelni a teremtet világot.

„**AMIKOR FELTÖRTE A HETEDIK PECSÉTELT, CSEND LETT A
MENNYSZÉKEN, ÚGY EGY FÉLÓRÁRA**”

Október 17-én hajnaltól Isten Leike, a Bölcsesség Jelenvalósága során, a Teremtő sugárzása egyre hatalmasabb teret ölelt fel, míg nem a virágszimbólumától elszakadva, átölelte az egész teremtet világot! Nyári időszámítás szerint pontban 14 órakor, templomi harangzúgás mellett beálló, „semmiből” támadt hirtelen orkánszerű szélroham jelezte a gyorsan zajló változásokat. A Bölcsesség Szellemi Lényege ugyanabban a pillanatban elenyészett, s magával vitte a Teremtő tükröződését is. S amint a fákat tépő hirtelen, orkánszerű szélroham elcsitul, a *tökéletesen kiüresedett Égi Birodalomban létebe lépett a CSEND!* Beállott a **CSEND**, s a Mennyek Országában őrt állt: az **IDŐ!**

Tekintettel arra, hogy egészen véletlenül(?) éppen abban az időpontban száz olyan embernek tartottam előadást, akik közül kb. negyvenen képesek voltak az események és a beálló változások érzékelésére, ennyi változást követően immár csupán a következőkre eseményekre próbáltunk figyelni. Közülük harmincan voltak képesek a 14 óra előtti állapotban jelenlévő Isten Lelkét, vagyis a Bölcsességet felismerni és beazonosítani, s érzékelték a 14 órakor beálló változásokat. (Egyébként száz főt megdöbentett a „semmiből” támadt, egyetlen fergegészes, orkán-szerű szélroham.) Együtt érzékelhetjük a megnyilvánuló **IDŐ** markáns, „férfias” energia-vibrációját, amely összesen 78 percig volt jelen! S 15 óra 18 perckor, újabb orkánszerű viharos és hideg szélrohammal megérkezett a Szaturnusz angyalal! Ismét itt voltak tehát az Ősprincípiumok, akik fél évvel ezelőtt, a Lececsendesedési Periódus kezdetén visszavonultak! A Szaturnusz megérkezte pillanatában az **IDŐ**

szellemi lénye elenyészett, s az Égi Birodalom egyetlen perc alatt benépesült!

Az eseményeket követve több mint harminc erre alkalmas ember pontosan érzékelt a 15 óra 18 perckor, valamint a közvetlenül előtte és utána beálló változásokat, s a régebbi tapasztalásaik alapján nyomban felismerték a megjelenő Szaturnusz angyalát!

A LECSENDESSEDÉSI PERIÓDUS több mint három és fél évig tartó folyamata, s annak végkifejlete: a Mennyek Országában bekövetkező, rövid ideig tartó tökéletes kiüresedés és **CSEND**, ezzel véget ért! Sejtjük, hogy erre nem az Égi Birodalomnak, hanem valami oknál fogva az esendő embernek volt szüksége. Hiszen az emberi tudattól történt rövid idejű távollátása perciben, még *életimben* bekövetkezhetett a *legszemélyesebb emberi tudattartalmak átvilágítása, a hetedik pecsét felörése, s a megpecsételési!*

ÖSSZEKÉZÉS – I.

Próbáljuk áttekinteni a Hierarchikus Rend Égi Birodalomban történő változásainak egymást követő időtartamát!

+	Ösprincípiumok	kb. 3.5 év
+	Arkangyalok	kb. 1.5 hónap
+	Kerubok	kb. 10 nap
+	Szeráfok	kb. 8 nap
+	Örökkévalóság	kb. 6 nap
+	Aevum	kb. 5 nap
+	Összhangzat	kb. 5 nap
+	Kezdet	kb. 4 nap
+	Őskezdet	kb. 4 nap
+	Szűz Mária	kb. 3 nap
+	Őstudat	kb. 3 nap
+	Isten Világossága: az Ige	kb. 2.5 nap
+	Fény	kb. 2 nap
+	Jézus Krisztus	kb. 1.5 nap
+	Isten Lelke, a Bölcsesség	kb. 1 nap
+	Isten	

Tekintsük át a módosulások „sebességét”, vagyis lezajlásuk időtartamát, s ebből egyértelműen kiderül, hogy a változások egyre gyorsuló ütemben zajlottak le.

Majdnem nyilvánvaló, hogy e szimbolikus, rejtett utalás (mármint az egyre csökkenő időtartam), az emberiségnek szól, hogy ily módon felfigyelhessen az események lényegére.

ÖSSZEKÉPÉS – II.

Állítsuk fel ezek után azt a sorrendet, amely ezen a szé-
dületes ezredvégen – immár „fentről lefelé” –, Isten akara-
tából, megnyilatkozott.

- † Isten
 - † Isten Lelke, a Bölcsesség
 - † Jézus, a Kozmikus Krisztus
 - † Fény
 - † Isten Világossága: az Ige
 - † Őstudat
 - † Szűz Mária
 - † Őskezdet
 - † Kezdet
 - † Összhangzat
 - † Aevum
 - † Örökkévalóság
-
- † Szeráfok
 - † Kerubok
 - † Arkangyalok
 - † Ősprincípiumi angyalok
 - † Ember

E fontos esemény során 1998-ban, vagyis a Szentlélek
évében(!), a legfőbb koordináló a Szentlélek volt, s Vele együtt
öt állott az Idő. Rajtuk kívül – amint a felsorolásból kitűnik –,
az Égi Birodalom 16 szintje nyilatkozott meg.

AMIKOR AZ ASZTRÁL-HORIZONTON A KRISZTUSI FESZÜLET KISZÉLESEDIK

Az emberiség beavatottjainak és az Érdek Nélküli Szeretet-
nek a sokezer éves szimbóluma; a Krisztusi Jel, fantasztikusan
szép és hosszantartó előkészületeket követően, 1998. Pünkösd
napján állandósult az Asztrál-Horizonton. Közvetlenül az anya-
gi világba kellett lépnie, hogy az érvénybe lépett Kegyelmi
Időszak tartama alatt, a sorra visszavonuló Hierarchiák helyett,
mozgásban tarthassa az emberiség érzelmét és tudatállapotát.

A felragyogó kereszt jellemzője volt, hogy kontúrjai majd
minden olyan periódusban nagyobbodni és *szélesedni* kezdtek,
amikor az emberi világban és az Égi Birodalomban – egymással
analógiában –, jelentős változás vette kezdetét.

A kereszt kiszélesedésével és jelentős méretnövekedésével
egyidejűleg minden alkalommal „izgatott” mozgolódás támadt
az Asztrál-Horizonton, s e jelentőségteljes alkalmakkor – a
Szentlélek évében – az Atya és Fiú mellett egymást váltogatta a
Szentlélek, Isten Lelke; a Bölcsesség, Szűz Mária, az Össz-
hangzat, az Idő, az Emberi Asztrálvolumen, az Őstudat, a sze-
ráf, kerub és arkangyali jelenlét, s maradtak egyenként vagy
együttesen hosszabb-rövidebb ideig.

Tekintjük át felsorolás-szerűen, hogy ezen ezredvégi ese-
mények kapcsán a Krisztusi Energiaimpulzus mely napokon
szélesedett ki és indult növekedésnek:

- 1998. † júl. 22-én, amikor az ősprincípiumoktól a
Jelenválóságot átvették az arkangyalok.
- 1998. † aug. 22-én, amikor az arkangyalokat
felváltották a kerubok.

- + aug. 31-én, amikor a kerubok helyett megjelentek a szeráfok.
- + szept. 9-én, amikor a szeráfokat feledve megnyilatkozott az Örökkévalóság.
- + szept. 15-én, amikor az Örökkévalóság Szellemi Őserejét felváltotta az Aevum.
- + szept. 21-én, amikor az Aevum helyett megnyilvánult az Összhangzat.
- + szept. 25-én, amikor az Összhangzatot felváltotta a Kezdet.
- + szept. 29-én, amikor a Kezdet helyett megjelent az Őskezdet.
- + okt. 4-én, amikor az Őskezdet visszavonult, s megnyilvánult Szűz Mária.
- + okt. 7-én, amikor Szűz Mária tükröződése szelíden visszahúzódott, s megjelent az Őstudat, a Krisztusi Feszület méretmagyobbodása elmaradt, vagy azt nem vettük észre.
- + okt. 10-én, amikor az Őstudat visszahúzódott, s megnyilvánult Isten Világossága: az Ige.
- + okt. 13-án, amikor Isten Világossága legerjesztette önmagát, s az Asztrál-Horizonton megnyilvánult a Fény.
- + okt. 15-én, amikor a Fény elenyészett, s helyébe lépett a Kozmikus Krisztus.
- + s utoljára okt. 16-án, a déli harangszó ideje alatt szélesedett ki a Krisztusi Feszület, hogy szeretettel átengedje helyét Isten Lelkének, a Bölcsességnek.

Ha számításba vesszük a Krisztusi Kereszt kiszélesedésének és méretnövekedésének (azaz: energiaszintjének és intenzitásának) pillanatnyi értékeit, akkor azt találjuk, hogy a legintenzívebb

energetikai intenzitás-változás Szűz Mária megnyilvánulása-kor következett bel Vagyis a Feszület legjelentősebb megnagyobbodását az Égi Birodalomban Jézus Krisztus esetében a Szűzanya megjelenése váltotta ki!

MEDDIG SZÉLESEDHET AZ ASZTRÁL-HORIZONTON A KRISZTUSI KERESZT?

A kereszt szélesedését olyanformán képzelhetünk el, mint-ha kétszeres, négyeszeres majd nyolcszoros szélességet elérve a kereszt-alakzat egyre „zömökebbé” válna, s tágulása mindaddig folytatódna, míg gyarapodó és vastagodó szárai teljesen be nem kebelezik a rendelkezésre álló teret, s e deformáció során, egyetlen pillanatra, egy szabályos négyzet alakul ki.

Amint az Asztrál-Horizonton szelíden derengő Krisztusi Kereszt a szélesedése folytán éppen teljes négyzetté alakul, mindannyiszor abban a pillanatban beáll valamiféle változás.

E változás pedig az Égi Birodalmat, az anyagi világot, s az emberiség tudatállapotát egyaránt érinti.

MIÉRT NEM SZEREPEL A FELSOROLÁSBAN A SZENTLÉLEK?

Természetesen elsősorban azért nem szerepel, mert „nem nyilvánult meg”. S vajon miért nem?

Az Égi Birodalom üzenete szerint, az Asztrál-Horizont tükröződése szerint, a pápai határozat értelmében és többünk legszemélyesebb érzékelése szerint az 1998-as esztendő **SZENTLÉLEK** évvel 1998-ban tehát a Szentlélek kiemelt, koor-

dináló szerepet kapott. Ennek megfelelően, mint az **ATYA ÉS FIÚ LEIKE**, mint **SZENTLÉLEK-VIGASZTALÓ**, s mint az **IGAZSÁG LEIKE** a hetedik pecsét feltörésének és a Mennyei Birodalomban lezajlott Lecsendesedési Periódusnak a legfőbb patronusává vált. A **SZENTLÉLEK** tehát a felsorolásban feltehetően amiatt nem szerepelhet, mert mindvégig, egész esztendőben, valamennyi szinten jelen kellett hogy legyen.

Talán nem is annyira Hit, hanem a legtokéletesebb megteraszalás kérdése, hogy a megnyilvánuló energetikai és magnetikus tértörvényléseinek rajzolata alapján az **IGAZSÁG LEIKE**, a **SZENTLÉLEK** tükröződése *galambszármayakra* (s mint a lélek, a lélek-zés, a légzés gyönyörűsége, örök szimbóluma), egy csodaszép emberi szájra hasonlított. **ISTEN LEIKE**, a **BÖLCSESSÉG** pedig nyíló róza, vagy ezerszirmú lótusz képében jelentkezik, amelynek közepében mindig ott ragyog a Teremtő sugárzása.

Sugárzási képleteik e „másságát” (legyen szó akár az Igazság Lelkéről vagy Szentlélek-Vigasztalóról, akár pedig Isten Lelkéről, a Bölcsességről) ma már – csupán hazánkban – emberek ezrei képesek érzékelni, felismerni, beazonosítani és átélni.

E Tünemények közös jellemzője, hogy semmiféle kétes emberi szándék, mágia vagy gonoszkodás esetén látható alakban egyáltalában nem jelennek meg.

AZ ELCSENDESEDÉS

A Lecsendesedési Periódus 1995. tavaszán vette kezdetét, s 1998. október 17-ig kissé bonyolultabban zajlott, mint bárki gondolná. A „megpecsételtek” hatalmas tömegei, akikkel személyesen találkozhattam, rávilágítottak a folyamat belső szabályszerűségeire.

Elfeledvén azt, hogy a próféciák számszerűsített értéke alapján mi elsősorban a száznegyvennégyezer „kiválasztottra” gondolnánk (akikkel valamennyi szekta összes tagja jóelőre azonosította önmagát), ámde az egyszerűség kedvéért: pecsétet, a tudatállapota „minősége” alapján valamennyi ember kap! Közben persze eszeveszett gyorsasággal pecsételnek a gonoszság angyalai is, s ne feledjük, hogy a „megbízók” sohasem a gonoszság valamely felsőbb vetületei, hanem minden ember esetében a saját legszemélyesebb gondolatait!

A megpecsételés tényei, sok ezer ember esetében, leggyakrabban villámcsapás-szerű megváltozásokként, egyik pillanatról a másikra, az illető kézírásából, ruhadarabjaiból, személyes használati tárgyaiból azon nyomban, s ezt követően folyamatosan érződtek.

Azon változások során, amelyek a Lecsendesedési Periódus kapcsán sorra bekövetkeztek, rendre előfordult, hogy valamely emberlénnyre az „éppen jelenlévő” energiaminőség – tudatállapota alapján – „igényt támasztott”; az illetőt a maga részére „megpecsételte”, ámde még az utána következő energiaminőség is tudott rajta valamicskét alakítani. Ilyenkor, a már „megpecsételtek” emberlény esetében, az előző pecsét helyébe érdemlegesebb és értékeesebb pecsét került.

Tulajdonképpen pecsététekkel jártunk eddig is, szinte születésünktől kezdve, s e pecsététeket a tudatállapotunk „minőségé” szabta meg. A Lecsendesedési Periódus kapcsán *általános tendencia* volt, hogy a *törkvő* emberen valamennyi, egymást követő Szellemi Erő tudott alakítani. Ily módon pedig ezekben a napokban igen sok ember szinte naponta új és értékeesebb pecsétet kapott! S ha a végső fórumon Isten Lelke, a Bölcsesség úgy ítélte meg, hogy az illető emberre kegyelemből kiárád, akkor ezt az embert az előző „pecsételők” tisztelettel átengedte Nekí. Nyilvánvalóvá vált egy furcsa, ámde számunkra régebbiről megszokott szabályszerűség is: Amennyiben az éppen meg-

jelenő Szellemi Őserőt bárki felismerte, s képes volt a nevének nevezni és beazonosítani, akkor az Égi Birodalom megnyilvánult lakója ezen ember gondolatai közt jelentős helyet kezdet elfoglalni, azaz: ezt az embert alakítgatta, szeretetteljes szellemi társául szegődött.

A VISSZATÉRÉS FOLYAMATA AZ 1995-TŐL 1998. OKTÓBER 17-IG TARTÓ LECSENDESÉDÉSI PERIÓDUSBÓL

Elismételni szükséges, hogy az Égi Birodalomban bekövetkezett tökéletes Csendre az Idő őrt álló szellemisége felügyelt. A 78 perig tartó teljes Csendet megtörve, orkánszerű szélrohammal és pillanatnyi jelentős hideghatással érkező Szaturnusz ősprincípiumi angyala érzékeltette, hogy a Csend állapota végetért! Ezt követően ismét élettel és mozgással teltek meg az emberközeli világok, s a Lecsenedesedési Periódus ezzel a végéhez közeledett. A visszarendeződés szinte csak egyetlen percet vett igénybe, s ismét rend lett –, legalább a Mennyek Országában.

A KIRÁLYI JELEKÉP

Az Égi Birodalom lakóinak megnyilvánult alakját, energiatényeinek magnetikus fényruháját több szempontból sem szabadna nyilvánosságra hozni. Mégis akad itt valami, amit azért érdemes tudni: Ha megkérnénk egy gyermeket, hogy rajzoljon nekünk egy gyönyörűséges királyi koronát, akkor egészen biztosan egy többágú, csúcsokkal ékesített, csillagsze-

rű felső kontúrral rendelkező, tetszetős korona készülne el. A hetedik pecsét feltörésekor megnyilvánult égi lakók energiaruháinak és tükröződő formáinak figyelemmel kísérése folytán, a legáltalánosabban megtapasztalhatóan: az arkangyalok, kerubok, szeráfok, Örökkévalóság, Aevum, Kezdet, Őskezdet és Isren Lelke, a Bölcsesség által választott „szárny”-alakzatok kiképzésének felső kontúrija a gyermekek által szokványosan rajzolt, tetszetős királyi koronák rajzolatával megegyezik!

Őseink tehát igen jól tudták ezt! Vagyis a királyi koronák, (mint a beavatás és a beavatottság jelképei), azt is hivatottak (volnának) szimbolizálni, hogy a felkent és megkoronázott királlyal jelen vannak a Mennyei Birodalom képviselői. Egy király tulajdonképpen „égi” segítségével, bölcsességgel és hatalommal rendelkezve kellene hogy uralkodjék. Ennek megfelelően a királyok „áldása” égi áldás kellene legyen, s kézírásukból, pecsétnyomóikból – amennyiben valóban beavattottak –, Hitünk szerint az Oláriszentség energiája *kellene* hogy sugárzódjék.

Tisztázni szükséges, hogy bár e megnyilvánulási formákat nem célszerű nyilvánosságra hozni, ez a szigorítás az ún. „védett alakzatokra” nem vonatkozik! *A védett alakzatok formáinak létszentsége ugyanis az emberiség tudattartalmából származik* (pl. a kereszt szimbóluma). S azt minél gyakrabban gerjeszti az emberi tudatosság, Jelenvalósága az Égi Birodalomban annál kiemeltebb energiával képes rendelkezni.

AZ IDŐ

Az az ősi szimbolizmus, amely Általa, a felsőbb világokból az ember számára megnyilatkozik, közöttünk évek óta a legteljesebb

elképedést váltja ki. A megnyilvánult alakzatok lerajzolásától valami érthető oknál fogva ódzkodnak az e jelenségeket ismerők. Az embernek ugyanis ilyen esetekben pontosan az a kellemetlen érzése támad, mintha az illető Égi Lakót meztelenre vetkőztetve „kiadná” az otromba világnak. S mégis, amennyiben az Idő Szellemi Lényegének tündöklő energialakját lerajzolnánk, igen sokan megdöbbenének – mert ezáltal a legterkéletesebb és legősbibb homokóra-alakzat válna láthatóvá!

Olvaszuk csak figyelmesen az alábbi sorokat, s próbáljunk következtetni arra, hogy miképpen rejtették a sorok közé majd kétezer évvel ezelőtt azt, hogy az Égi Birodalomban bekövetkező Csend állapotában (is), a megpecsételéskor (is), s a hetedik pecsét feltörésekor (is) az Idő Szellemi Lényeg fog őrt állni a megüresedett felsőbb világokban!

Részletek:

✦ „Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fának, *amíg meg nem jelöjünk* homlokukon Istenünk szolgáit”

✦ „A hetedik pecsét feltörésekor csend lett a Mennyben, úgy *egy félóra.*”

Vagyis az Idő amiatt került bele a mondatokba fontos tényezőként, mert János apostol a jövőbe látva megtapasztalhatta, hogy a pillanatnyilag kiüresedő Mennyek Országában ezekben a percekben az Idő fog őrt állani.

A NAPRENDSZER 10-IK BOLYGÓJÁNAK ÜZENETE

Valahogyan már nagyon vártuk, nagyon kívántuk, s nagyon reménykedtünk benne.

A Naprendszer 10. Bolygójának Ősereje az Időtleniségből az anyagi valóságunk kapujába léképezve önmagát, 1997. március

19-én, jóval hajnalhasadás előtt ragyogott fel az Asztrál-Horizonton.

Az emberi jellem tanulmányozására a Plútó felfedezésétől számítva, hozzávetőleg egy bő fél évszázad állott rendelkezésére. Kilépését a Szellemi Tudati Szintről 1995. tavaszán határozta el, s ebben az időszakban kezdett az anyagi világunkba vágódó energiaformátumot öltetni.

Tekintettel arra, hogy az Asztrál-Horizont éppen annyira foglalt, mint az őserdők talaja, roppant óvatossággal próbálta lelapogatni a már az Égi Birodalom által elfoglalt életereket és alakzatokat, s közben el kellett kerülnie az ún. „védett alakzatokat” is, amelyeket a földi ember tudatossága hozott létre. Helykeresése hosszú hetekig tartott, hisz ilyenformán szűrhetette csak ki, hogy önmagának milyen értékeket és alaki megnyilvánulást válasszon. Az Asztrál-Horizonton ugyanis a legcsékeljebb kontúr vonal-darabka, alakzat vagy forma, energiamegnyilvánulás vagy impulzus is ösztönt, érzelmi töltést és értelmet jelent! S bármilyen szabad területet tár is fel a 10. Bolygó Ősereje kereső mozdulatai közben, ahhoz az égi területhez meghatározott emberi karakterek, viselkedési minták, jellemformák, ösztönenergiák és érzelmi töltések tartoznak.

Ily módon, több heti keresését követően a 10. Bolygónk Ősereje felárta, hogy az emberiség elsősorban SZERETETből szenved hiányt. S amikor e szabad területet magába fogadta, nyomban nyilvánvalóvá vált, hogy a MEGENGEDŐ ÉS FELEMELŐ SZERETET patrónusává nemesedik az emberközeli világokban!

A NAPRENDSZER 11. BOLYGÓJÁNAK ÜZENETE

A legőszintebben szólva: nem számítottunk rá!

Amint a Naprendszer 10. Bolygója szisztematikusan pásztázta az Asztrál-Horizont területeit, váratlanul még egy el nem foglalt szabad karaktert talált. Feltárta, hogy a földi emberiség nem csupán Szeretetből, hanem SZÁMONKÉRÉSBŐL is hiányt szenved! S ekkor következett be a savanyú csoda! Mert amíg az Uránusznak és a Neptunusznak cirka százezer év állott rendelkezésére, hogy kialakítsa önmagát, a Plútónak erre volt vagy két évszázadnyi ideje, a leendő 10. Bolygónak maradt erre vagy hatvan éve, s ehhez képest az újonnan, s szinte a „semiből” felgerjedő 11. Bolygó, a karakterkészletét felvállalva, néhány hét alatt, mindenestől elkészült! (E sorok írója a legaprólékosban figyelemmel kísérhette a 10. és a 11. Bolygó „szárnypróbálgatásait” s kialakulását.)

Ha a 10. Bolygó nem végzett volna ilyen tökéletes feláró tevékenységet, biztosak lehetünk volna abban, hogy a Földre akadályoztatás nélkül áradni fog a Szeretet, s a Teremtő türelme – irányunkban – végtelenné válik. Az energiaörvénylések azonban hamar felkeltek a leendő 11. Bolygó Szellemi Öseréjének készületben várakozó vibrációját, s időtlen érdeklődése folytán ez a „természetfeletti energia”, 1997. április 4-én, 0 óra 30 perckor leképezte magát az anyagi világba! Az Égi Birodalom részéről, rövid 24 órán belül megtörtént programjának elfogadása, s miután a Felsőbb Világok jóváhagyták tevékenységi körét; hosszadalmas, s igen szép ceremóniával megtörtént a 11. Bolygó Beavatása. E beavatási ceremónia a lehető legtokéletesebben megfelel a földi, királlyá koronázási ünnepségeinknek. („Ami fent, az lent, s ami lent, az fent!”) S a 11. Bolygó Szellemi Öseréje, csillagászok által még fel nem

fedeztetten, az emberközeli világokból, az emberiség SZÁMONKÉRÉSÉT azonnal megkezdte! Ily módon vált tehát kerekké az egész, hogy az emberiség el ne bírzza magát...

AZ ÚJ FÖLD

1998. május 10-e körül az Asztrál-Horizonton egy érdekesnek ígérkező jelenség hírta fel magára a figyelmet. Ismeretlen szellemi energia fénysugara vetült az emberközeli dimenziókkba, hogy megalkossa saját karakterkészletét.

Az ÚJ FÖLD jelezte jöttét, amely Jézus kétezer évvel ezelőtti Krisztusi Ígéretében szerepelt!

Hatalmas misztérium volt naponta végigélni, amiképpen növekszik és erősödik energiakészlete, s miközben tisztelettel próbálta megismerni és elkerülni az Égi Birodalom immáron létező Megnyilvánulásainak karaktereit, lassan kibontakoztak „szárnyacskaik”. Csodát lehetett megtapasztalni, amikor ezen szárnyak (vagyis az Asztrál-Horizonton: alakok, formák, kontúronalak, érzelmek és vágyak) magnetikus energiaformáimmai többször egymást követően végigpásztázták az Égi Birodalom tájait, s a földi emberiség tudatállapotát.

Ezt követően az ÚJ FÖLD Szellemi Öseréje, az Időtenség-ből kilépve, sorra elkezdte kizárni a mások által már elfoglalt karaktereket, s jelezte, hogy feltétlenül a Krisztus-Feszülethez szeretne hasonlítani(!). Tekintettel arra, hogy a feszület az Égi Birodalomban (is) „védett alakzat” (mivel az emberiség tudatossága szenként tiszteli), természetes, hogy ettől el kellett némi képpen térnie. S mégis, oly ügyesen „igazodott”, hogy az Átala választott alakzat pontosan leképezi a Krisztusi Feszület lényegét! Ezzel pedig az ÚJ FÖLD eleget tett annak a Krisztusi Ígéretnek is, miszerint csakis a SZERETETET képviselheti!

Az **Új FÖLD** megszületett! Az Asztrál-Horizonton 1998. június 6-án, a késő esti órákban ragyogott fel a tükröződéce, ezt követően nyomban Beavatást nyert, s nem sokkal később Égi Atyánk s a Kozmikus Krisztus védő ölelésébe került!

Több mint feltételezés, hogy az **Új FÖLD** nem kíván anyagi világbeli, fizikai testet ölteni, vagyis az emberközeli világokban marad. Ily módon teljesítheti be Krisztus üzenetét, miszerint az **Új FÖLD**ER materiális világból származó földi porhüvely nem érintheti!

A HALE-BOPP ÜSTÖKÖS ARKANGYALA

„Voltak olyan sötét korszakok az emberiség történelmében, amikor az üstökösöket misztikus tulajdonságokkal ruházták fel, s megjelenésüket babonás félelem övezte” – hirdeti büszkén a tudomány, s vallottam jómagam is. Igen helyeseltem, hogy e jégbefagyott porvilággal kapcsolatban a tudósaink kitértek a babonák helytelenségére.

És akkor, egy estén, megállt előttem – Ő! S abban a másodpercben azt éreztem: megsemmisülök.

Valamit tettem-vettem a szabad ég alatt, s igencsak sötét este volt már, amikor: mint hatalmas, nyitott kemenceajtóból –, forrón kezdett valahonnan áradni az energia. Nyomban behatárolhatóvá vált, hogy ez az „energia” nálam fél méterrel magasabb, s hogy helyileg pontosan hol „áll”. Persze hogy akárhogyan nézelődtem volna, fizikálisan „nem volt ott semmi”...

Elállt, majd felgyorsult a szívverésem, arcomat és kezemet égette a jelenlévő energia, s a benne rejlő Erő egyre gyorsabban nyomta fejemet a föld felé, s vele hajlott a hátam is.

Hát nem mondom, így meg lehet tanulni az alázatot...

Amikor már fizikálisan nem bírhattam tovább, átvillant rajtam, hogy fel kell vállalom Jelenválóságát, hiszen Ember vagyok, nem pedig szűkölő ösztönlény! S akkor, Emberként, a képzeletbeli arca felé emeltem tekintetemet: s pontosan a két méternyire előttem vibráló hatalmas Erő „feje” irányában, a sötét háterű égbolton, éppen abban a pillanatban – egy felhőske mögül kitekintve – féragyogott a Hale-Bopp üstökös! Megdöbbenett, hogy Ő mutatta meg magát nekem, hisz egyébként azt sem tudtam volna, hogy hol keressem. S a következő pillanatokban nyilvánvalóvá vált, hogy valamiféle kommunikációra készül.

No, én aztán az ilyesmire teljesen alkalmatlan vagyok, s egyébként is, ilyenkor leginkább csak dadogni tudna az ember.

– Köszönöm, hogy elvetted az önbizalmamat! – fogalmazódott meg bennem az első épkezláb gondolat, mire az eleddig kívül „lángoló” energiája abban a pillanatban boldog örömmel belépett a testembe. Elállt a lelegettem és a szívverésem, s le kellett néznem, hogy vajon megvannak-e a lábaim, mert szinte még a testúlyom is elhagyott, öröme pedig éppen arra szolgált, hogy kiragadjon a földi jelenválóságomból. Határtalan örömrzet áradt szét bennem s lelkeemben. Mivel üdvözölt, immár önként fejet hajtottam előtte, ám abban a pillanatban öröme alább hagyott, energiaözone lefékendeződött, testemet a hideg üresség érzete járta át, s a Jelenség – megszűnt. Abban a pillanatban megértettem legelső üzenetét, s ez az üzenet jócskán ismerősnek tűnt: „Ne imádj engem, hisz szolgatársad vagyok!”

Felpillantottam hát, mire az öröm-energia ismét nyomban megjelent. Ekkor megértettem, hogy örömmámora annak az ÉRDEK NÉLKÜLI SZERETETNEK köszönhető, amellyel szakadatlanul dicséri a Teremtőt! Akkor, ott, ismét csak gyarló emberként, megpróbáltam egyebet is megtudni felőle, amde csupán egyvalamit volt hajlandó a tudatomba vetíteni:

„Dicsőség a Mennyben Istennek, és békeség a földön a jóakarató embereknek!”

Közben az üstökös még mindig a „faj” irányából ragyogott az égbolton, s tehetőségtelenségemben hitelen el kellett határoznom, hogy nagyobb odafigyeléssel beazonosítsam az Asztrál-Horizont-beli energiavetületét. Megpróbáltam megismerni, s ő ezt várakozásteljes örömmel nyugtázta. Örvénylő, magnetikus energiáiból két másodperc alatt leolvashattam, hogy a „rangjelzése” – ARKANGYAL! S leolvashattam, hogy fontos üzenetek közvetítését vállalta magára.

Nem szokásom akaronc vágyakozással keressélni a megoldásokat, kevés kérdés fogalmazódott hát meg bennem, de az a kevés is teljesen hiábavalóan, mivelhogy valamennyi kérdésemre a tudatomban nyomban az arkangyalok köszöntését fogalmazta meg: „Dicsőség a Mennyben Istennek, és békeség a földön a jóakarató embereknek!”

Elvitathatadlan, hogy fontos események hordozója volt, hisz az Áltała választott anyagi-világbeli vetülete: az üstökös oly fényesen és oly hosszasan ragyogott az égbolton, ahogy tán még soha, egyikük sem. Igen valószerű, hogy feladatukre sokrétű volt, jómagam azonban csupán néhány információját fejthettem meg. Hisz amikor az üstökös mag az óránkénti 160 000 kilométeres sebességével éppen Földközélemben száguldott el: megszületett és beavatást nyert a Naprendszer 10. Bolygója! S amikor a legközelebb került a Naphoz, éppen akkor született meg a Naprendszer 11. Bolygója!

Bizonytal egyéb más, fontos teendői is voltak üstökösünknek az emberközeli világokban, s az sem kétséges, hogy lángoló tisztelete és alázattal teljes energiainnósége valamiképpen beépült az összemberiség tudatállapotába.

Valamennyi misztérium szerint, ha üstökös tűnik fel, valamiféle hírt közvetít. S megnyilvánulása minél feltűnőbb, annál fontosabb az általa közvetített információ. S ha ez ezer évек óta

ily módon maradt ránk, akkor tán felesleges hinnünk az elmúlt kétszáz év tudományának. Senki nem fogja ellenvenni, hogy maga az üstökös egy jégvilágba dermedt, kozmikus portömeg. Ámde jóvá kell hagyni egyidejűleg azt az álláspontot is, miszerint a kizárólag anyagi-világbeli eseményeket és jelenségeket vizsgáló tudományok, a *nem anyagi-világbeli* események és történések kapcsán, talán mégsem nyilatkozhatnak hitelen.

Ha üzenet, akkor üzenet! Tekintsük meg ennek alapján az elmúlt években feltűnt néhány üstökös, vajon milyen nyomokat is hagytak az Égi Birodalomhoz tartozó Asztrál-Horizonton?

- † Bowell – 1989.: Csak jég és portömeg, energiaalakja nincs.
- † Cernis – 1991.: Csak jég és portömeg, energiaalakja nincs.
- † Shoemaker – 1991.: angyal
- † Halley – 1994.: arkangyal. Mivel feladta fizikai testét, azaz a Napba zuhant, bizonyos, hogy *szellemi ereje beépült az emberiség tudatállapotába!*
- † Hyakutake – 1996.: angyal
- † Hale-Bopp – 1997.: arkangyal

SZÓMAGYARÁZAT

Arkangyal: ismert és beazonosított misztériumi jelenség és bibliai megnyilvánulási forma. Az Égi Birodalom lakója, az anyagi világ felett álló, „magasabb rangbeli” Irányító Ertelem, aki a magasabb tartományokba is bejáratos. Energetikai szárnyseketének tagoltsága olyan képzetet kelt, mintha egy-egy szárnyuk kettőből állana. E megtapasztalások alapján emlékezik meg a Biblia arról, hogy az arkangyaloknak négy

szármnyuk van. Esetikben valóban négy érzékelhető, de ez csupán az energiáruhájuk felületés megfigyelésére utal.

Asztrál-Horizont: Az emberi ösztön, érzelemvilág és értelem azon vetülete, amely valamennyi „szinten”, szélességben, mélységben és magasságban, közelségben és távolságban, ember nélkül is képes megnyilvánulni, vagyis *nem szükséges hozzá az emberi gondolat*.

Emberi Asztrálvolumen: Az összemberiség tudatállapotának és pillanatnyi tudattartalmának Asztrál-Horizonton tükröződő energiáformátuma és Szellemi Ősereje. Mindent tartalmaz és magába foglal, ami az emberi tudattartalomban éppen megfogant. **Kerubok:** Ismert biblikus megnyilvánulási formák. Olyan, felettebb harcos Égi Energiák, akik bizonyos értelemben, fejlődésükben az arkangyalok felett állanak. A „szármyszerkezetük” valójában csupán jobb és baloldali, de bármely dimenzióból és nézőpontból hatnak látszik. Felszínes, mégis valóságos megfigyelések alapján írja a Biblia, hogy a keruboknak hat szármnyuk van.

Lecsendesedési Periódus: Az az egyszeri és megismételhetetlen eseménysor, amely 1995. tavaszától 1998. október 17-én 15 óra 18 percig tartott, s alkalmat biztosított az emberi tudat feltárására, az Égi Birodalom Hierarchikus Rengdjének megismerésére, a hetedik pecsét feltörésére és az emberi lelkek és tudatosság „minőségi” megpecsételésére.

Szeráfok: Ismert és beazonosított, ámde a földi világban csupán igen ritkán megnyilvánuló misztériumi jelenségek. Olyan, az arkangyalok és kerubok felett álló „Mennybéli” lakók, akik bár küzdelemre teremtett lények, de értelmük már az Örökkévalóság határterületeit sűröjia. A szeráfoknak is csupán csak két energiászármnyuk van, ámde ez valamennyi nézőpontból és dimenzióból hatnak tűnik. Emiatt vallják a bibliai idők felszínes megtapasztalásai, hogy a szeráfoknak hat szármnyuk van.

LEHET-E A PECSÉTEN VÁLTOZTATANI?

Ma már nem mondhatjuk azt, hogy van még ennyi és ennyi évünk, hónapunk vagy napunk, melyek alatt komótosan és módszeresen alakíthatjuk tudatosságunkat, s lelki érésünk folytatát. Valami lezárult. S bár hálát adhatnánk a Sorsnak, amiért éppen e perdöntő és felelősséggel teljes periódusban élhetünk a Földön, sokakban e „pecsét” léte bizonytalanságot és kétségeket ébreszthet: Hisz valahogyan – olyan nagyon váratlanul történt... S anyyi, de anyyi mindent kellett volna még megoldanunk!...

A kétségek között vergődő, s szorongó embertársaimra ösztönzőleg, biztatóan és szeretettel tekintenek a Mennyek Birodalmának lakói: Mert bár valami megváltozott, azért reményvesztett állapotról szó sincs!

Az összemberiséget megváltani, társadalmakat átalakítani ugyan földi ember már nemigen lenne képes, de az EGYEDI, TOREKVO EMBER SZAMÁRA A LÉLEK KAPUJA folyamatosan NYITVA ÁLL!

Van még lehetőség – a Megpecsételést követően is, ámde ezért már némi áldozatot szükséges hoznunk: Tudatosan és töb- bet kell érte tennünk, fel kell tudni vállanunk azt, hogy béketűrőbben és szívósan alakítgadjuk a SAJÁT belső világunkat, meg kell tanulnunk „befelé” alakulni, s „feléle” szolgálni. Van még remény, van még lehetőség! Senki nem mondhatja, hogy „elkéstem!”. Mert bár lezárult valami, ez csupán arra utal, hogy SAJÁT életünk terheit és a Lélek ösvényeit *önnagunknak* kellene megtalálnunk. Elkészt ember pedig valójában soha nem létezik, hiszen az EMBERRÉ válásunk még korántsem fejeződött be, s ehhez az egyéni folyamathoz bármikor segítségül hívhatjuk Teremtő Atyánkat. De

miközben tovább keressük helyünket a világban, arra ügyeljünk, hogy hatalmába ne kerítsen bennünket a félelem!

NYITVA HAGYOTT KEGYELEM

Október 24-én, egy héttel a legjelentősebb események lezajlását követően előadást tartottam cirka száz fő részvételével, az *emberi lelket megérintő témakörökben*. S ezen előadás során meglepetéssel sikerült megtapasztalnom a következőket:

- ✦ Előadás közben az előadótéremben többször megnyilvánult a Bölcsesség energiája. Öt többen nyomban felismerték!
- ✦ Az előadás kezdetén a résztvevők 25%-ában nyilvánult meg magasabb energiaminőség.
- ✦ Az előadás második óráját követően a résztvevők 50%-ának kézírásában érződött magasabb Szeretet-energia.
- ✦ Az előadás 4. órájában a résztvevők 75%-ának kézírásában nyilvánult meg magasabb energiaminőség.
- ✦ Az előadás végén, hét óra múlva a résztvevők 100%-ának testéből áradt magasabb Szeretet-energia!

Hogy ezt az energiát ki mennyi ideig képes megtartani, az természetesen mindenkiné a magánügye, hisz ez csupán a további, legszemélyesebb gondolataitól függ.

Ámde a fenti tüneményes jelenségből ismét arra a rendkívül fontos következtetésre jutottunk, hogy a Mennyei Birodalomban igen jónéven vesszük, ha minél gyakrabban, s minél elmélyültebben foglalkozunk Isten és az ember kapcsolatával, s lelkünk épülésével, hogy lenyünkét egyre inkább lekösse a „felfele” törekvő vágyakozás.

Utószó

Jelzett epizód, amelyről e rövid megemlékezésben szó esett, a Teremtésnek és emberi történetünknek rövid részletére vonatkozhatott csupán. Az Élet ezt követően pereg tovább, hogy az ember újabb kalandok előtt találhassa magát.

Száz és százezer fontos esemény állhat immár mögöttünk, ezer és ezer elkövetkezendő esemény vár még ránk, s ez a leghívtebben képes arra utalni, hogy jelen állapotunkban még nemigen menénk Égi Atyánk színe elé kerülni. S mégis, azzal a módosulással, amely a hetedik pecsét feltörésekor bekövetkezett, talán egy íci-picit teljesebbé válhatott az ember. S amit ezáltal megtapasztalhattunk, lassan beivódik majd az összemberiség tudatába.

Mindazt pedig, ami történt, teljességgel Égi Atyánk Kegyelemének, s az Ő Szolgálattevőinek: Isten Lelkének: a Bölcsességnek, Isten Egyszülött Fiának: a Szeretetének, az eseményeket leghívtebben koordináló Igazság Lelkének: a Szentléleknek, s az őt álló Időnek köszönhetjük.

Magyarországi Könyvtári Társulás kiadásában, a Magyar Könyvtári Társulás kiadásában, Budapest, 1977.

Magyarországi Könyvtári Társulás kiadásában, a Magyar Könyvtári Társulás kiadásában, Budapest, 1977.

ISBN 963 03 6297 X
Kiadó: Faktor Bt.
2141 Cömör,
Szabadság út 19.